

TÓBIÁS KRISZTIÁN:

A GONDNOKRÓL, ÚGY ÁLTALÁBAN

(cento Szűgyi Zoltán versciklusára)

A jó gondnok
számba veszi teendőit
azután
levélégetés közben
önmagához közelít
fejét
mélyen meghajtja
mert megtanulta
vigyáznia kell
elindul szótlan előre.

Ati elmegy svédországba fákat ültetni és
ha minden jól alakul meg is nőszül
az eljegyzés már megvolt
láttam a gyűrűt az ujján
szép is az
nyáron meg tavasszal meg ősszel
fákat ültet
télen meg fest
híres festő lesz belőle
fákat fog festeni
azokat amelyikeket még ő
ültetett nyáron meg tavasszal meg ősszel.

Orfikus napi teendők

Gurul a néni az úton,
ki tudja hol áll meg?
,Szállj meg, ó, égi biliárdgolyó.
lábaim elfáradtak.
Akarlak kicsim. – suttogtad.
Elárvereztem magam.

Aztán ott volt még egy
utolsó tangó hajnali kettőkor
párizs sehol
te részeg vagy
életemben először
voltam büszke arra
hogy részeg vagyok
tangózni úgysem tudok.

Ne sírj, hisz tudod te is
 $a:b=c:d$
ezért hát
 $(am):(bm)=c:d$ és szent a béke
 $(a:m):(b:m)=c:d$
úgyhogy nyugodtan
 $(am):b=(cm):d$
hisz akkor is
 $(a:m):b=(c:m):d$
érted(?) ideje lenne megváltoznod.